

РЕШЕНИЕ

№ 5233

гр. С. 23.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 36 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИМОНА В. НАВУЩАНОВА

при участието на секретаря КРАСИМИРА М. ИНКОВА
като разгледа докладваното от СИМОНА В. НАВУЩАНОВА Гражданско дело № 20231110160503 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 ГПК вр. чл. 439 ГПК.

Предявен е от ищеца К. И. Т. отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК вр. чл. 439 ГПК за признаване за установено, че ответникът „Е. М.” ЕООД няма право на принудително изпълнение на сумите от **24 245,17 лева** – главница, ведно със законната лихва от 15.09.2009г. до изплащане на вземането, сумата в размер на **1 170,97 лева** – договорна лихва за периода 10.03.2009г. – 14.09.2009г., сумата от **12,03 лева** – наказателна лихва за периода 10.03.2009г. – 14.09.2009г. и разноси по делото в размер на **1 353,70 лева**, за които суми е издаден изпълнителен лист от 23.09.2009 г. в полза на „.....” АД по ч.гр.д. № 43633/2009 г. по описа на СРС, 59 състав на основание чл. 418 ГПК, по който е образувано изпълнително дело № .... по описа на С. Я., рег. № 844 в Регистъра на Камарата на ЧСИ, район на действие Софийски градски съд.

В подадената искова молба ищецът К. И. Т. твърди, че на 04.04.2011г. му е била връчена поканата за доброволно изпълнение по ИД № ..... Заявява, че с молба от 09.07.2018г. „Е. М.“ е заявил на ЧСИ С. Я., че на 31.01.2018г. бил сключен договор за цесия между „.....” АД и „Е. М.“, по силата на който е цедирано вземането на „.....” АД, произтичащо от Договор за кредит № LD0.... в полза на ответника и последният е конституиран като взискател по изпълнителното дело.Позовава се на изтекла погасителна давност относно вземането, предмет на издадения изпълнителен лист. Заявява, че от дата 02.05.2018г. до входиране на исковата молба не са извършвани валидни изпълнителни действия. Моли да бъдат уважени предявените искове и

претендира разноски.

Ответникът „Е. М.“ ЕООД подава отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК. Заявява, че пет годишната погасителна давност за вземането е изтекла и изпълнителното дело е прекратено ex lege на 27.10.2023г. Твърди, че ИД № 789/2010г. е прекратено преди датата на образуване на настоящото производство. Не оспорва обстоятелствата около издаването на изпълнителния лист и образуването на изпълнителните производства. Прави признание на иска на основание чл. 237 ГПК. Заявява, че погасителната давност е настъпила само по отношение на принудителното събиране на вземането, но не и спрямо самото вземане. Поддържа, че не счита за допустимо искането да се признае за установено, че не се дължи процесната сума поради погасяване по давност, доколкото не се отрича в исковата молба наличието на материалното правоотношение по сключения договор за кредит. Заявява, че твърдението на ищеца, че не дължи процесната сума по прехвърленото вземане е неоснователно. Сочи, че вземането продължава да съществува, но се погасява възможността да бъде събрано по съдебен ред. Заявява, че предмет на настоящото производство е не съществуването или несъществуването на вземането, а съществуването или несъществуването на правото на принудително изпълнение. Твърди, че към датата на подаване на исковата молба не е налице висящо изпълнително производство. Счита, че дружеството не е дало повод за завеждане на делото и не следва да бъдат присъждани разноски в негова тежест.

Софийски районен съд, след като взе предвид становищата на страните и ангажираните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното от фактическа страна:

С приетия и неоспорен доклад по делото на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване, с оглед заявеното от ответника становище следните обстоятелства, включени във фактическия състав на спорното право: че в полза на „....“ АД срещу ищеца К. И. Т. е издаден изпълнителен лист от 23.09.2009 г. по ч.гр.д. № 43633/2009 г. по описа на СРС, 59 състав на основание чл. 418 ГПК, въз основа на който е образувано изпълнително дело № .... по описа на С. Я., рег. № 844 в Регистъра на Камарата на ЧСИ, район на действие Софийски градски съд за заплащане на сумите от 24 245,17 лева – главница, ведно със законната лихва от 15.09.2009г. до изплащане на вземането, сумата в размер на 1 170,97 лева – договорна лихва за периода 10.03.2009г. – 14.09.2009г., сумата от 12,03 лева – наказателна лихва за периода 10.03.2009г. – 14.09.2009г. и разноски по делото в размер на 1 353,70 лева; че като взискател по делото е конституиран ответникът „Е. М.“ ЕООД, както и че погасителната давност за процесните вземания е изтекла и изп. дело е прекратено с постановление от 26.10.2023 г. на осн. чл. 433, ал.1, т. 8 ГПК.

Предвид отделените за безспорни обстоятелства и направеното признание от

ответника на предявения иск, съдът счита, че по делото безспорно се доказва, че ответникът няма право на принудително изпълнение върху сумите, за които е издаден изпълнителен лист от 23.09.2009 г. в полза на „.....” АД по ч.гр.д. № 43633/2009 г. по описа на СРС, 59 състав на основание чл. 418 ГПК, поради което предявените искове следва да бъдат уважени изцяло.

По разноските:

Страните спорят дали с поведението си ответникът е дал повод за завеждане на делото, респ. по кой ред следва да бъде разпределена отговорността за разноските – съгласно чл. 78, ал. 1 или ал. 2 ГПК.

Съдът намира, че наличието на изпълнителен титул срещу ищеца е от значение при преценка за правния интерес на последния от предявяване на исковете и следва да бъде съобразено при разпределяне на отговорността за разноските, но само по себе си не е достатъчно за извод, че при уважаване на исковете тя задължително следва да бъде разпределена по общото правило на чл. 78, ал. 1 ГПК. За възлагане на разноските, сторени от ищеца, водещо значение се отдава на активното поведение на ответника като кредитор и вискател, на съдебните, а в някои случаи – и на извънсъдебните мерки, които е предприел, докато установено и продължаващо бездействие на кредитор, след като давността е изтекла, обуславя обратния резултат. Както снабдяването с изпълнителен лист, така и поддържаната от вискателя висиящност на изпълнителното дело, са от значение и се вземат предвид от съда при преценка, доколкото засвидетелстват активност на вискателя, включително в насока да се осигури възможността за изпълнителни действия по негово искане /в този смисъл – Определение № 744/18.04.2023 г. по ч. гр. д. № 1170/2023 г. на ВКС, III ГО/. В случая са налице доказателства, че изпълнителното производство е прекратено преди датата на образуване на настоящото исково производство. Липсват твърдения и доказателства след прекратяването ответникът да е проявил каквато и да е активност като кредитор и вискател.

При действието на новия ГПК ответникът по предявен установителен иск не може да предизвика прекратяване на делото поради отсъствието на правен интерес у ищеца, тъй като ищецът има интерес да получи решение при признание на иска. Ответникът обаче може да удовлетвори този правен интерес на ищеца, като направи признанието. При такова свое поведение той не дължи разноски, ако не е разполагал с изпълнителен титул, възможност за друга извънпроцесуална принуда или не е дал друг повод за предявяването на иска. Когато длъжникът се позовава на давност, предмет на предявения по реда на чл. 439 ГПК иск *не е съществуването или несъществуването на вземането, а съществуването или несъществуването на правото на принудително изпълнение*, въпреки евентуалните прекъсвания и спирания на давността. Когато същият иск е предявен по общия ред и претендиращият кредитор няма право на

принудително изпълнение, предмет на делото е забраната да се установява съществуването или несъществуването на вземането. Ако този иск е основателен, ответникът дължи разноски, защото е оспорил иска с твърдения, че давностният срок е по-дълъг или теченето му е спирано и/или прекъсвано. Извънсъдебната покана до длъжника да плати, дори със заплаха да бъдат предприети съдебни мерки, не е повод за предявяването на иск за несъществуване на вземането и не влече отговорност за разноски при признание на иска до изтичането на срока за отговор на исковата молба; но влече отговорност за вреди при отправянето на последващи покани, след като длъжникът се е позовал на давност или вземането бъде прехвърлено, без цесионерът да е уведомен за позоваването на давност от страна на длъжника. Отговорност за разноски би възникнала за кредитора, ако той предприеме съдебни мерки или оспори предявения основателен иск за несъществуване на вземането поради изтекла погасителна давност. Не е без значение и обстоятелството, че кредиторът има установена практика за процедиране при направено извънсъдебно възражение за давност, още повече ако по силата на задължителни за него правила той е длъжен, и прилага адекватна процедура в подобна ситуация. С депозирания отговор ответникът е признал предявения иск и съдът счита, че с поведението си не е дал повод за завеждане на делото. При подобни обстоятелства правата на длъжника са гарантирани от отговорността на недобросъвестния кредитор за обезщетение на вредите от предявяването на последващи извънсъдебни претенции (от кредитора или негови универсални и частни правоприменици), след като длъжникът е направил възражение за изтекла погасителна давност (в този см. Определение № 95 от 22.02.2018 г. по ч.г.д. № 510/2018 г. на ВКС, 4-то г.о. и Определение № 318 от 25.07.2018.2018 г. по ч.г.д. № 2828/2018 г. на ВКС, 3-то г.о. Следователно макар исковете да са допустими, ответното дружество с поведението си не е дало повод за тяхното завеждане. По изложените съображения и на основание чл. 78, ал. 2 вр. ал. 8 ГПК на ответника се дължат разноски. Същия не е представил доказателства за сторени такива и присъждане не се следва.

Така мотивиран, настоящият състав на Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от **К. И. Т.**, ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. С. ул. „А. Н. о.“ 2, вх ет офиоф против **„Е. М.“ ЕООД**, ЕИК: 1... със седалище и адрес на управление: гр.С. ж.к. „М.д., ул. „Р. П- К.“ 4-6, искове с правно основание чл. 439 ГПК, че ответникът няма право на принудително изпълнение срещу ищеца за следните суми: сума в размер на **24 245,17 лева** – главница, ведно със

законната лихва от 15.09.2009г. до изплащане на вземането, сумата в размер на **1 170,97 лева** – договорна лихва за периода 10.03.2009г. – 14.09.2009г., сумата от **12,03 лева** – наказателна лихва за периода 10.03.2009г. – 14.09.2009г. и разноси по делото в размер на **1 353,70 лева**, за които суми е издаден изпълнителен лист от 23.09.2009 г. в полза на „....” АД по ч.гр.д. № 43633/2009 г. по описа на СРС, 59 състав на основание чл. 418 ГПК, по който е образувано изпълнително дело № .... по описа на С. Я., рег. № 844 в Регистъра на Камарата на ЧСИ, район на действие Софийски градски съд.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____